

BIBLICKÉ ÚLOHY

Skutky apoštolů

1 9 4 9

Čítanie Biblie: Obadiáš 1. — Haggeus 2.

Mocný Boh.

N. 25. Dan. 4, 17.

P. 26. Ámos 7, 8.

U. 27. 2. Kráf. 4, 6.

S. 28. Žalm 106, 13—15.

Š. 29. 2. Par. 16, 12. 13.

P. 30. 2. Kráf. 19, 14. 15.

S. 1. Iz. 63, 16.

Z. s. 17. 39.

1. úloha. — 1. októbra 1949.

PAVOL OPŮŠŤA DAMAŠEK — PETROVA ČINNOSŤ.

Úvod: Vo výraze „a keď už bolo pomínulo hodne dní“ je zahrnutý jeden úsek Pavlovho života, o ktorom nám Skutky apoštolov nehovoria nič bližšieho. Dá sa tým rozumieť doba, ktorú apoštol strávil v Arábii. Boly to približne tri roky. Odpor sa tak veľmi vzdímal, že nebolo radné, aby Pavol pokračoval vo svojej činnosti v Damašku. Posol s neba mu prikázal, aby na čas opustil toto mesto, a on „išiel do Arábie“ (Gal. 1, 17.), kde našiel bezpečné útočisko. Tu, v samotách púšte, mal bohatú príležitosť k nerušenému štúdiu a spokojnému premýšľaniu. Mal čas a možnosť, aby sa zamyslel nad svojimi životnými skúsenosťami a to mu pomohlo k úplnému obráteniu. Hľadal Boha celým srdcom a neprestal, dokiaľ si nebol istý, že jeho pokánie je prijaté a jeho hriechy odpustené. Keď toho dosiahol, rozhodol sa postaviť do služieb toho, ktorého prenasledoval. Chcel mať istotu, že v jeho nastávajúcom učiteľskom úrade mu bude Ježiš po boku. Oslobodil svoju dušu od všetkých predsudkov a tradíc, ktoré dosiaľ usmerňovaly jeho život a načerpal poučenia zo zdroja pravdy. Ježiš sa s ním stýkal, utvrdil ho vo viere a dal mu v hojnej miere múdrosti a milosti.

Z Arábie sa Pavol vrátil zase do Damásku (Gal. 1. 17.) a slobodne kázal o Kristu.

1. O čom sa radili Židia, keď sa Saul vrátil do Damásku? Skt. 9, 23.

2. Aké opatrenie urobili, aby sa ich úmysel podaril? V. 24.

V 2 Kor. 11. 32 Pavol píše, že v Damásku dal vládár ľudu strážiť mesto vojskom, aby ho chytili. Zdá sa to byť divné, že na jedného bezbranného kresťana bolo treba toľko vojska. No Saul mal na svojej strane Krista a jeho anjelské pluky, preto sa dostal z nebezpečenstva.

3. Ako zachránili bratia z Damásku Saula? V. 25.

Na nepozorovanom mieste mestského múru, na ktorom boli pravdepodobne podľa východného zvyku postavené malé domky, spustili ho za tmavej noci z okna v koši.

4. Kde potom Saul odišiel? S kým sa chcel v Jeruzaleme sblížiť? Ako však pochodil? V. 26.

Pre jeruzalemských bratov bolo neuveriteľné, že by sa tento farizej, ktorý toľko vykonal pre zničenie dieťa Božieho, mohol stať úprimným nasledovníkom Ježišovým.

5. Kedy učeníci uverili, že Pavol je skutočne úprimným bratom? V. 27. 28.

Jakub a Peter, ktorí boli vtedy jedinými apoštolmi v Jeruzaleme, podali Pavlovi ruku bratstva v Kristu. Teraz ho všetci milovali a vážili si ho tak, ako sa ho predtým báli a vyhýbali sa mu. Tu sa stretly dve veľké osobnosti novej viery. Peter, ktorý bol vyvolený za nasledovníka Kristovho ešte za jeho pozemskej púti a Pavol, farizej, ktorý sa tiež s ním osobne stretol a hovoril s ním tvári v tvár.

6. Aký ďalší dôkaz podal Pavol o zmene svojho života? Aké nebezpečenstvo i tu hrozilo? V. 29.

7. Ako Saul cítil s tými, ktorí usilovali o jeho život? Rim. 9, 1—3.

Zármutok naplňoval jeho srdce. Bol by rád obetoval aj svoj život, keby tým bol zachránil niektorého z nich. S haňbou spomínal na to, ako sa s uspokojením díval na ukamenovanie Štefana. a teraz chcel odstrániť pohanu, ktorá spočívala na tomto ľživo obžalovanom, a horlivo sa zastával pravdy. pre ktorú Štefan obetoval svoj život.

8. Ako sa vyhnul Saul ďalším úkladom svojich nepriateľov? Skt. 9, 30.

Saul sa narodil v Tarzu. Toto mesto ležalo u severozápadného zálivu Stredozemného mora. a sam raz o ňom riekol, že bolo slávne. Istý učenciac píše. že z bývalého Tarzu ostalo len úbohú mestečko tureckého slohu. bez stopy po bývalej sláve.

9. Aký bol duchovný stav vo sboroch za čias apoštola Pavla? V. 31.

Shory neustávaly vo svojej práci pre Ježiša a odpor prenasledovateľov sa stíšil. Veriaci mohli voľne pôsobiť a ich počet sa denne zväčšoval.

10. Do ktorého mesta prišiel Peter na svojej misijnej ceste? Koho tam našiel? V. 32. 33.

11. Čím trpel tento nemocný muž? Ako bol uzdravený? Aké ovocie prinieslo jeho uzdravenie? V. 34. 35.

12. O ktorom meste je ďalej reč? Kto tam býval? Prečo bola tak známa V. 36. 37.

Mesto Lydda ležalo v bohatej sáronskej nížine asi 40 km od Jeruzalema. Joppa je asi 15 km od Lyddy na sever.

13. Aké pcsolstvo zastihlo Petra v Lydde? V. 38.

14. Ako to vyzeralo v dome Tabity, keď tam prišiel Peter? V. 39.

15. Aký zázrak tu urobil Pán skrze Petra? V. 40—42.
 16. U koho sa tu Peter zdržal? V. 43.

Čítanie Biblie: Zach. 1. — Mat. 4.

Večný otec.

N. 2. 2. Tím. 2, 19.	Š. 6. Ján 14, 9.
P. 3. Iz. 49, 15. 16.	P. 7. 2. Tes. 2, 16. 17.
U. 4. Rím. 8, 16. 17.	S. 8. 1. Ján. 5, 14.
S. 5. Žid. 14, 6.	Z. s. 17. 27.

2 Úloha. — 8 októbra 1949

BOH DÁVA PETROVI POUČENIE.

Úvod: Cezarea Stredozemneho mora leží asi 50 km od Joppy na sever. Obývali ju pohania a bolo to politicky hlavné mesto Judstva. Joppa, terajšia Jaffa, je ešte dnes dôležité mesto. Ak chceme správne porozumieť dnešnej úlohe, musíme si uvedomiť veľký odpor Židov proti pohanom. Pobožný Žid by nikdy nebol vstúpil do domu pohana. Židia s pohanmi nemali žiadne spoločenské styky. Jednou z dôležitých otázok, ktoré mala prvotná cirkev riešiť bola, či pohania majú mať tiež účasť na požehnaní evanjelia.

1. O kom je reč v prvom verši našej úlohy? Skt. 10, 1

Kornelius bol bohatý rímsky dôstojník, pochádzal zo vznešeného rodu a zastával dôležitý úrad, ktorý mu prinášal česť a dôveru ľudu. Hoci jeho vzdelanie a výchova bola od narodenia pohanská, prišiel k poznaniu Boha... Hoci Kornelius veril prorokstvám a očakával Mesiáša, nič nevedel o evanjeliu, ktoré bolo zjavené v Kristovej smrti a utrpení.

2. Ktoré jeho štyri dobré vlastnosti sú tu uvedené? V. 2. 3a.

3. Čo zažil istého popoludnia, keď sa modlil? V. 3.

4. Ako na neho pôsobilo zjavenie anjela? Čo sa pýtal? Ako ho anjel uspokojil? V. 4.

5. Ktorého učiteľa doporučil anjel Kornellovi? Aké podrobné boli anjelove pokyny? V. 5. 6.

Prvých šesť veršov tejto kapitoly nám ukazuje, ako presne sú nehesá informované o mene, bydlisku, zamestnaní a túžbe ľudí.

V prípade tohto rímskeho dôstojníka v rímskom hlavnom meste Palestíny a skromného koželuha v Joppe, vzal Boh ohľad na ich okolnosti a každému dal zvláštne pokyny?

6. Ako sa Kornelius zachoval k anjelskej výzve? V. 7. 8.

7. Kedy prišli jeho služobníci do Joppy? Čo Peter práve robil? V. 9.

Šiesta hodina (poľudnie) bola pre pobožných Židov pravidelnou dobou modlitby.

8. Čo prežil zatiaľ Peter, kým v dome pripravovali obed? V. 10.

9. Akého druhu bolo toto videnie? (Obrazné) Čo Peter počul? Ako odpovedal? V. 11—14.

10. K čomu ho hlas vyzval? Koľko razy sa to stalo? V. 15. 16.

11. Ako pôsobilo toto videnie na apoštola? Kto sa vtedy na neho dopytoval? V. 17. 18.

Toto videnie malo Petra pokáňať i poučiť. Bol mu v ňom zjavený Boží úmysel, že skrze Kristovu smrť majú aj pohania mať podiel na dedičtve vykúpených. Dosiaľ žiadny z učení-

kov nezvestoval evanjelium pohanom. Priepasť, ktorá delila pohanov od Židov, bola preklenutá smrťou Ježiša Krista. Teraz sa Pán snaží poučiť Petra o svetošírom Božom pláne spasenia. Už mnohí pohania žiadostivo načúvali Petrove kázne a iných apoštolov; tiež mnohí z gréckych Židov uverili v Krista. No Korneliovo obrátenie malo byť v dejinách pohanokresťanov prvou dôležitou udalosťou.

Niektorí sa snažili tvrdiť, že Boh už nezakazuje požívať mäso tých zvierat, ktoré prehlásil za nečisté. No to je úplne mylný výklad, lebo sa neshoduje so správou Písma, ktoré popisuje videnie a jeho výsledky.

12. Aký ďalší pokyn dostal Peter, keď ešte premýšľal o videní? V. 19. 20.

13. Ako sa predstavil Peter tým, ktorí ho nřadali? Aké poslanstvo mu tımočili? V. 21. 22.

14. Ako ľm Peter dokázal svoje kresťanské stanovisko? V. 23.

Čítanie Biblie: Mat. 5—25.

Otec milosrdenstva.

N. 9. Jer. 29, 11.

Š. 13. Rim. 8, 14.

P. 10. Job 5, 17. 18.

P. 14. Zjav. 21, 7

U. 11. Kol. 1, 12 13.

S. 15. 1. Kor. 2, 9.

S. 12. Kol. 3, 17.

Z. s. 17. 10.

3 úloha. — 15. októbra 1949.

POČIATKY EVANJELIA MEDZI POHANMI.

Ťvod: Peter, súc poslušný Ducha svätého, vyhovel naliehavej prosbe Korneliovej, opustil Joppu a ocestoval s jeho

služobníkmi do Cezárey. Peter si bol vedomý veľkého významu tejto neobyčajnej misijnej cesty, preto si vzal so sebou ako svedkov, šesť bratov z Joppy. Kornelius shromaždil vo svojom dome všetkých príbuzných a známych, a keď prišiel Peter, všetci už túžobne čakali na jeho posolstvo.

1. Kedy prišiel Peter so svojim sprievodom do Cezárey? Aké prípravy urobil Kornelius pre jeho prijatie? Skt. 10, 24.

Boh vyvolil Petra a Kornelia, aby urobili počiatky zvestovania evanjelia medzi pohanmi. Peter bol silne zaujatý proti príslušníkom iných kmeňov, preto než mohla byť prelomená hrádza medzi Židmi a pohanmi, musela byť prelomená najprv v Petrovi. (Sk. 15, 7.) Cesta do Cezárey a skúsenosť v Korneliiovom dome, mali byť pomocou ako Petrovi, tak Korneliiovi i jeho priateľom.

2. Ako prijal Kornelius Petra? Čo odpovedal Peter na prejavenú mu úctu? V. 25, 26.

Keď Peter vstúpil do pohanovho domu, neuvítal ho Kornelius ako obyčajného návštevníka, ale ako posla nebies. Na východe je totiž zvykom, že keď sa niekto stretne s kniežatmi alebo iným vysokým hodnostárom, hlboko sa pokloní; tiež i deti sa klaňajú rodičom, Kornelius teraz premožený úctou k Petrovi, ktorého mu Boh posielal ako učiteľa, padol k jeho nohám. No prekvapený Peter ho ihneď zodvihol a povedal: „Vstaň, veď i ja som človek.“

3. Ako Peter odôvodnil svoj vstup do pohanského domu? Akú otázku dal prítomným? V. 27—29.

Petrov vstup do Korneliiovho domu je dôležitým mílnikom v šírení evanjelia. Pred svojím nanebevstúpením Ježiš prikázal svojim učeníkom, aby boli jeho svedkami „v Jeruzaleme, v celom Judsku, v Samárii i vo všetkých končinách zeme“.

V prvých troch uvedených častiach bolo už svedectvo vydané; teraz malo preniknúť do štvrtej časti. Pavoľ sice už predtým kázal v Damasku, v Sýrii a teraz zase v Cilicii, no pracoval zväčša len medzi Židmi, ako to dosiaľ robil Peter i ostatní. (Porovnaj Skt. 11, 19.)

Teraz mal Peter prvé kresťanské kázanie pred pohanským shromaždením, čoho následok bol vznik svetošíreho hnutia. Preto niet divu, že uznával za vhodné vziať so sebou šesť bratov, ako svedkov tejto neobyčajnej udalosti.

4. Ako Kornelius objasnil, že poslal pre Petra? V. 30—33.

5. K akému náhľadu prišiel Peter z Kornellových slov? Na čo nehľadí Boh? V. 34. 35.

6. Čo bolo predmetom Petrovho kázania? Kde bolo zvestované posolstvo o Ježišovi? Ktorého prlekopníka tu spomenul? V. 36. 37.

Apoštol kázal týmto pozorným poslucháčom o Kristu — o jeho živote, o jeho zázrakoch, zrazení a smrti, o jeho zmŕtvychvstaní a nanebevstúpení a o jeho diele v nebesiach, ktoré tam koná ako prostredník a zástupca ľudí. Keď shromaždeným poukázal na Ježiša ako jedinú nádej hriešnika, sám lepšie pochopil význam svojho videnia a jeho srdce zahorelo mocou pravdy, ktorú im zvestoval.

7. Čím bol Ježiš pomazaný? Z čoho sa skladalo jeho dielo na zemi? Kto bol s ním? V. 38.

8. Kto bol svedkom jeho skutkov? Čo ešte mohol Peter riecť o svojom Majstrovi? V. 39. 40.

9. Aký dôkaz mal Peter a ostatní svedkovia o tom, že Ježiš skutočne vstal? V. 41.

10. O ktorej dôležitej skutočnosti mal svedčiť Peter aj ostatní? V. 42.

11. Kde nachádzame podobné svedectvo a kto ho vydával? V. 43.

12. Aký dar dostali prítomní pohanovia? V. 44.

13. Ako pôsobil tento zjav na Petrových sprievodcov? Aké pôsobenie Svätého Ducha pozorovali? V. 45. 46.

14. Akú odvážnu otázku dal Peter? Čo potom prikázal? O čo prosili Petra noví veriaci v Cezári? V. 47. 48.

Čítanie Biblie: Mat. 26 — Mar. 16.

Otec milosti.

N. 16. Ján 15, 16

P. 17. Ján 6, 35.

U. 18. Joel 2, 13

S. 19. Mat. 5, 45.

Š. 20. Žalm 84, 11.

P. 21. Iz. 64, 8.

S. 22. Job 28, 23.

Z. s. 16. 56.

4. úloha. — 22. októbra 1949.

PETER PODÁVA ZPRÁVU O SVOJEJ SKÚSENOSTI — EVANJELIUM V ANTIOCHII

Úvod: Medzi veriacimi v Judstve zavládlo veľké rozčúlenie, lebo sa do počuli divné veci o Petrovom chovaní; záchranné posolstvo zvestoval pohanom. To vyvolalo veľký odpor u veriacich zo Židov, lebo tí nechceli mať na evanjeliu podiel s pohanmi. Jeruzalemskí apoštolovia preto zavolali Petra do Jeruzalema, aby vysvetlil svoje počínanie.

Od Letníc uplynulo už niekoľko rokov. Posolstvo o ukrižovanom a zmŕtvychvstatom Spasiteľovi sa ustavične rozmáhalo. No nebol dosiaľ zvestovaný ako Spasiteľ všetkých ľudí.

Udalosťou v Cezarei a tým, že ju apoštolský sbor uznal, dostalo sa kázaniu o Ježiši Kristu novej náplne. Apoštolovia vnikajú do nového pracovného poľa a nesú záchranné posolstvo po celom vtedy známom svete, zvestujúc ho „na svedectvo všetkým národom“.

Odteraz sa stredisko šírenia evanjelia prenáša z Jeruzalema do Antiochie, sýrskeho hlavného mesta. Bolo to dôležité obchodné mesto, ležiace asi 25 km od brehu Stredozemného mora a 480 km na sever od Jeruzalema.

1. O čom sa dozvedeli bratia v Judsku? Skt. 11, 1.
2. Akú výčitku urobili Petrovi, keď sa vrátili do Jeruzalema? V. 2. 3.
3. Ako sa Peter bránil? V. 4—14.
4. Ako sa priznal Boh k Petrovmu kázaniu? V. 15.
5. Ktoré Ježišove slová tu pripomenul? V. 16.
6. Ako ukončil Peter svoju reč? V. 17.
7. Z čoho poznávame, že bratia uznali Petrove dôvody? V. 18.

Keď to bratia počuli, umkli, súc presvedčení, že Peter postupoval podľa vôle Božej. Preto upustili od svojich tradičných predsudkov a chválili Boha... Tak bola bez boja rozborená stará hrádza a ukončené rozdelenie, ktoré trvalo celé storočia; tým bola súčasne pripravená cesta pre zvestovanie evanjelia medzi pohanmi.

8. Aké pracovné pole určil Ježiš učeníkom, keď ich posielal po prvý raz? Kde nemali ísť? Mat. 10, 5. 6.

V Danielovom porocťve (kap. 9, 24.) bolo Židom oddelené 70 týždňov alebo 490 rokov. Toto obdobie započalo v jeseni r. 457 pr. Kr. a skončilo v jeseni r. 34 po Kr. podľa nášho letopočtu. Podľa Božieho plánu malo byť záchranné posolstvo do týchto čias zvestované len Židom. Pavol a Barnabáš im to raz pripomenuli, keď riekli: „Vám najprv malo byť

zvestované Slovo Božie, ale pretože ho odmietate, obraciame sa k pohanom." Práve v r. 34 vypuklo prenasledovanie, v ktorom prišiel o život i Štefan, prvý kresťanský mučeník. Ukamenovanie Štefana z popudu židovskej vysokej rady vyplývalo vlastne z formálneho zavrhnutia záchranného posolstva.

9. K čomu poslúžilo prenasledovanie kresťanov v Jeruzaleme? Skt. 8, 4. 5.

10. Len komu kázali rozprchnuvší sa členovia cirkvi? Kto tiež počul zvesť evanjelia v Antiochii? Skt. 11, 19—21.

Ruka je znamením sily a práce. Ochotní kresťania sú Božími rukami. Skrze nich môže Boh ľahko uskutočniť to, čo by sami nikdy nedokázali. Tu bola malá hŕstka chudobných, znevážených, prenasledovaných utečencov, a to v jednom z najpýšnejších, najmocnejších, najbohatších a najhriešnejších miest. No Boh spôsobil, že práve toto mesto sa stalo strediskom misijnej práce pre celý vtedy známy svet.

11. Koho vyslala jeruzalemská cirkev, aby budoval dielo na mieste, ktoré sa stalo novým zdrojom svetla? Aké napomenutie dal Barnabáš novým členom? V. 22. 23.

12. Akej povahy bol Barnabáš? Ktorého spolupracovníka si vyhľadal? V. 24. 25.

Je veľmi pravdepodobné, že si Barnabáš v práci medzi pohanmi v Cezárii a Grékmi v Antiochii spomenul na slová Pánove rečené o Pavlovi: „On mi je vyvolenou nádobou, aby zanesol moje meno pred pohanov.“ (Skt. 9, 15.)

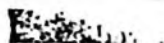
13. Ako dlho pôsobil Barnabáš so Saulom v Antiochii? Aký nový názov dostali tamojší veriaci? V. 26.

Sám Boh im dal kresťanské; kráľovské meno; ktoré dostanú všetci, ktorí sa odovzdajú Kristu.

14. Kto prišiel v tom čase z Jeruzalema do Antiochie? Ako sa menoval jeden z nich? Čo prorokoval? Ako sa to naplnilo? V. 27. 28.

15. Ako pomohli bratia z Antiochie chudobným v Judsku? V. 29. 30.

Veriaci v Antiochii neboli bohatí, no utláčani a prenasledovaní kresťania v Jeruzaleme boli ešte chudobnejší. Každý z nich dal „podľa možnosti“; toto pravidlo je smerodajné pri každej povinnosti i dnes. Tým, že dali, sami sa stali prijemcami pozhnaní, lebo dávanie vždy obohacuje dávajúceho. Svojou hmotnou podporou prispeli ku sblíženiu pohanov so Židmi. — Dávanie bez ziskuchtivosti nebolo nikdy tak potrebné ako dnes. V 30. verši je prvá zmienka o „starších“ v Novom Zákone.

Čítanie Biblie: Luk. 1 — 20.

Otec spravodlivosti.

N. 23. 2. Mojž. 20, 4—6.	Š. 27. Mat. 6, 31. 32.
P. 24. Mat. 18, 3.	P. 28. Job. 1, 8.
U. 25. Luk. 15, 20.	S. 29. Mat. 6, 6.
S. 26. 5. Mojž. 33, 27.	Z. s. 16. 43.

5. úloha. — 29. októbra 1949.

JAKUBOVA SMŔŤ — VYSLOBODENIE PETRA

Úvod: Sbory v Judsku, v Galilei a v Samárii sa nejakú dobu tešili pokojnému životu. (Skt. 9, 31.) No keď sa cirkev začala rýchlo rozmáhať, tu Židia popudení závišťou znova povstali, aby prenasledovaním zdržali postup evanjelia. Svojho

vplyvu zneužili u kráľa, ktorého naklonili na svoju stranu. Barnabáš a Saul prišli do Jeruzalema a odovzdali dar sboru v Antiochii.

1. Ktorý kresťan sa stal prvou obeťou nového prenasledovania? Skt. 12, 1. 2.

Jakub, brat Jánov bol známy apoštol. Bol jedným z troch dôverníkov, ktorí v bezprostrednej blízkosti prežívali vzkriesenie dcéry Jairovej (Mar. 5, 37), premenenie (Mat. 17, 1) a Ježišov boj v Getsemane (Mat. 26, 37).

2. Čo povzbudilo Herodesa k tomuto hroznému prenasledovaniu? V. 3.

„Dni nekvasených chlebov“ boli sviatky Veľkej noci. Pre Židov by to bolo bývalo urážkou, keby Herodes bol dal Petra cez tieto sviatky popraviť. Preto ho dali zatiaľ do žalára.

V Novom Zákone sa stretávame s niekoľkými panovníkmi, ktorí sa menovali Herodes. Ako prvý bol Herodes Veľký, prateľ panovníckej dynastie, ktorý vládol v čase narodenia Krista a dal povraždiť betlehemské deti. (Mat. 2, 16.) Jeho syn bol Herodes Antipas, ktorý dal popraviť Jána Krstiteľa. Dnes sa dozvedáme o Herodovi Agripovi I., vnukovi Heroda Veľkého.

3. Aký úmysel mal Herodes s Petrom? V. 4.

Pretože apoštolovia im viac rás z väzenia zmizli, Herodes bol teraz dvojnásobne opatrný. Petra strážilo šestnásť vojakov, ktorí ho vo dne i v noci pozorovali. Ležal vo svojej cele medzi dvoma vojakmi a na ich zápästí boli upevnené dve reťaze, ktorými bol Peter tak poviazaný, že sa ani pohnúť nemohol bez toho, aby to vojaci nespozorovali. Keďže dvere žalára boli silno zaistené a pred nimi stála stráž, útek s akoukoľvek Iudskou pomocou bol úplne nemožný. No keď je núdza najväčšia, pomoc Božia najbližšia.

4. Ako prejavil sbor svoju účasť na Petrovom položení? V. 5.

5. Za akých okolností musel Peter stráviť noc pred svojou smrťou? Z čoho môžeme pozorovať, že bol odovzdaný do rúk Božích? V. 6.

Peter bol uväznený v cele, vysekanej v skale, ktorej dvere boli dobre uzavreté a poistené závorou. Okrem toho šestnásť vojakov nemalo nič iné na starosti, ako strážiť tohto bezbranného služobníka Božieho. No zámky, závory a rímske strážne, ktoré znemožňovali akúkoľvek ľudskú pomoc, mali len vyvýšiť slávu Božej moci pri Petrovom vyslobodení.

6. Kto tejto noci prišiel do väzenia? Ako prebudil Petra? Z čoho pozorujeme, že nebeská návšteva pamätala aj na zdravie svojho chránenca? V. 7. 8.

Nastala posledná noc pred stanovenou popravou. Židia s Herodesom sa tešia, že zas umlčia jedného verného svedka Ukrižovaného z Nazaréta. No s neba je poslaný anjel, aby Petra zachránil. Železné brány, ktoré väznily Božieho sluhu sa otvárajú bez ľudskej pomoci. Anjel Najvyššieho vstupuje do cely a vráta sa zase za ním bezhlučne zatvárajú. Prichádza k Petrovi, ktorý tam spokojne leží a spí.

Svetlo slávy nebeského posla naplnilo miestnosť, lež Peter spal tak, že ho to vôbec neprebudilo. Len vtedy, keď sa ho anjel citelne dotýka a počuje hlas: „Vstaň rýchlo!“, Peter sa prebúda a vidí, že miestnosť je naplnená nebeským svetlom a pred ním stojí nádherný anjel. Mechanicky robí to, čo mu anjel káže, a keď vstáva, ani si neuvedomuje, že reťaze spadly s jeho rúk.

7. Ako pôsobila na Petra táto udalosť? Ako prešiel bránou väzenia? V. 9. 10.

8. Čo posilnilo Petra, keď ho anjel opustil? Kde išiel? V. 11. 12.

Teraz si uvedomil svoje vyslobodenie a že sa nachádza v známej časti mesta. Ihneď zamieril k domu, kde bývalo shromaždenie a kde sa práve teraz za neho vrúčne modlili.

9. Vyprávaj postup deja, než sa Peter dostal do vnútra! Čo vyprával a aký príkaz im dal než odišiel? V. 13.—17.

Ako bol Peter uvítaný? Určite výbuchom obdivu a rasti. lebo im musel dať znamenie, aby sa utíšili, aby im mohol vyprávať svoju skúsenosť. Zanechajúc posolstvo pre Jakuba a ostatných bratov, odišiel z Jeruzalema. Jakub bol jedným zo starších sboru v Jeruzaleme.

10. Aké obavy mali vojaci nasledujúceho rána? Čo s nimi Herodes urobil? Kde potom odišiel? V. 18. 19.

Herodes dobre vedel, že Petra nevyslobodila ľudská moc, ale vo svojej zlosti nechcel priznať, že Božia ruka skrížila jeho plány a neprestal sa vypínať proti Bohu.

11. Akým spôsobom bol urovnaný spor medzi kráľom a mestami Týrus a Sidon? V. 20.

12. Akým hrozným spôsobom zomrel Herodes? V. 21—23.

Herodes vedel, že mu nepatrí Božia chvála a úcta Iudu, lež jednako prijímal jeho modlárstvo ako by jemu patrilo... Ten istý anjel, ktorý vyslobodil Petra, bol poslom Božieho hnevu a súdu na Herodovi.

13. Aký vplyv mali posledné udalosti na pokrok evanjelia? Čo je rečené o Saulovi a Barnabášovi? V. 24. 25.

Saul a Barnabáš prišli do Jeruzalema, aby rozdelili podporu sboru v Antiochii. Hlad sa dosiaľ ustavične vzráňal. Podľa dejinných zpráv nastal r. 43 a trval do r. 45.

Čítanie Biblie: Luk. 21. — Ján 15.

Knieža pokoja.

N. 30. Žalm 139, 9. 10.	Š. 3. 1. Kráľ. 19, 12.
P. 31. Iz. 5, 4.	P. 4. Job 22, 21.
U. 1. Ján 14, 27.	S. 5. Iz. 26, 3.
S. 2. Mat. 11, 6.	Z. s. 16. 31.

6. úloha. — 5. novembra 1949.

PAVLOVA PRVÁ MISIJNÁ CESTA

Úvod: Pri Pavlovom obrátení Ježiš riekol: „On mi je vyvolenou nádobou, aby zanesol moje meno i pred pohanov i pred kráľov.“ (Sk. 9. 15.)

Pavol pilne pracoval a čakal dokiaľ mu Pán nepripraví cestu k väčšiemu pôsobeniu. Pôsobil asi rok s Barnabášom v Sýrskej Antiochii. No ani jeden z nich dosiaľ nebol definitívne ustanovený za kazateľa. Prvá misijná cesta bola dlhá asi 1.600 km a vykonali ju zväčša peši.

1. Menuj prorokov a učiteľov, ktorí pôsobili v antiochskom sbore! Aké poslanstvo dostali istého dňa od Ducha svätého v medlitelnej hodine? Skt. 13, 1. 2.

2. Ako boli Saul a Barnabáš vysvätení pre ich nový úrad? V. 3.

Toto vysvätenie bolo pre Pavla začiatkom nového a dôležitého obdobia na jeho životnej dráhe. Neskôr označil túto dobu ako počiatok svojho apoštolského úradu v kresťanskej cirkvi.

3. Kto vlastne sveril týmto vysväteným mužom ich poslanie? Kde najprv išli? V. 4.

Na Kypr išli asi z rozličných dôvodov. Barnabáša tam tiahlo preto, lebo bol tamojší rodák a azda počítal s tým, že tam medzi svojimi príbuznými a známymi bude môcť urobiť dobrý začiatok. Tiež Saul pochádzal z blízkej Cilicie, preto mu Kypr azda bol tiež známy. Na Kypru už pracovali rozliční učenici, ktorí za prenasledovania utiekli z Jeruzalema. (Sk. 11, 19.) Tito boli neskôr v Antiochii, preto akiste Pavla a Barnabáša poznali. Obyvatelia tu boli zväčša Gréci, ale pretože sa tu dolovala meď, boli tu prilákaní tiež mnohí Židia. Podľa tejto meď, po grécky Kypros, má ostrov aj svoje meno.

4. Kde začali pracovať? Kto im pomáhal? V. 5.

Salamina bola prístavných mestom na východnom pobreží strova. Spomenutý Ján je Ján Marek, skrátka tiež Marek, pisateľ jedného zo štyroch evanjelií. Z Kol. 4, 10 sa dozvedáme, že to bol Barnabášov bratanec. Je celkom možné, že Marek v 14, 51. 52. popisuje svoju vlastnú skúsenosť.

5. Do ktorého mesta prišli, keď prešli celý ostrov? Koho tam našli? V. 6.

6. U ktorej známej osoby býval? Aké priateľ mal vládár? Prečo sa Elymas protivil činnosti apoštolov? V. 7. 8.

7. Aké meno odteraz prijal Saul? V. 9.

Saul i Pavol sa menoval od narodenia, no pokiaľ bol medzi Židmi, užíval mena Saul.

8. Čo riekol Pavol súc osvietený Duchom Božím, o povahe Elymasovej? V. 10.

9. Aký trest ho mal postihnúť? V. 11.

Tento muž pracoval proti evanjeliu Božiemu, preto ho teraz Boh za trest ranil dočasnou slepotou. Bolo to pre neho poučenie, že márne je bojovať proti Bohu, a jeho dielu. Súc slepý, hmatal teraz okolo seba a všetci prítomní poznali Božiu moc, ktorá apoštolov sprevádzala.

10. Ako zapôsobil Elymasov prípad na správcu zeme? V. 12.

11. Kde potom apoštolovia pokračovali v ceste? V. 13a.

12. Kto sa od nich v Perge odlúčil? V. 13b.

Tu bol Marek ostrasený vo svojom rozhodnutí, že sa cele odovzdá Pánovi v jeho diele. Za priaznivých okolností pracoval s úspechom, no keď poznal, že ako bojovník Kristovho kríža bude musieť niesť mnohé útrapy, nebezpečenstva a prenasledovanie, stratil odvahu a vrátil sa do Jeruzalema. Musel sa najprv naučiť trpezlivo a statočne znášať prenasledovanie a súženie.

13. Prečo sa nikto nemusí báť odporu proti Božej pravde. 2. Kor. 13, 8.

Ktosi riekol: „Kde ide misionár s posolstvom kríža, hneď v päťach za ním sa ponáhľa diabol“. Často narážame v diele Božom na odpor, ktorý je tým väčší, čím požehannejší má byť úspech. No len vytrvajte a prosíme Boha o silu, lebo čoskoro poznáme, že cez tmavé mraky satanovej zlosti prenikajú lúče Božej milosti a dočkáme sa krásneho víťazstva.

14. Kde sa dostali Pavol a Barnabáš, keď opustili Pergu? Sk. 13, 14. 15.

Čítanie Biblie: Ján 16 — Skt. 16.

Boh ľudí sblízuje a žehná im.

N. 6. 3. Mojž. 19, 18.

P 7 Žid. 12, 14.

U. 8. Rím. 12, 10.

S. 9. Luk. 6, 38.

Š. 10. Mat. 5, 43, 44.

P. 11. Mar. 3, 35

S. 12, Ef. 4, 13.

Z. s. 16. 20.

7. úloha. — 12. novembra 1949.

PAVOL IDE K POHANOM.

Úvod: Pavol a Barnabáš sú dosiaľ na prvej misijnej ceste a po únavnom putovaní sa dostali až do Pisidskej Antiochie. V sobotu išli do tamojšej synagógy.

1. Aké pozvanie dostali návštevníci v antiochskej škole? Skt. 13, 15.

2. Akým múdрым úvodom začal Pavol svoj výklad? V. 16—19. *Mane, Jozef, ...*

Pavol začal hovoriť o starých židovských dejinách, čím odstránil ich predsudky a získal si ich pozornosť. Veril v tie isté Pisma ako oni, v ničom ich neodsudzoval, len im poukázal na ich vyplnenie. *Sammuel, ...*

3. Ktorú dobu ďalej spomenul? V. 20. *...*

4. Na ktoré udalosti v dobe od sudcov až po narodenie Spasiteľa poukázal? V. 21—23. *...*

Pavol hovoril o kráľovi Dávidovi, lebo bolo zasľúbené, že z jeho pokolenia má prísť Spasiteľ. Tým sa dotkol nádeje, ktorá bola drahá všetkým Židom, najmä tým roztrúseným, lebo oni očakávali Záchranca. Potom im vysvetlil, že Ježiš je zasľúbený syn Dávidov.

5. Aké skutočnosti, z diela Jána Krstiteľa spomenul Pavol? V. 24. 25. *...*

6. Čo im teraz zdôrazňuje? Kto naplnil prorockvá, ktoré boly každú sobotu predčítavané? V. 26. 27. *Red*

7. Ktoré dôležité skúsenosti z Ježišovho života tu Pavol uviedol? V. 28—31.

8. Aké radostné posolstvo im potom zvestoval? V. 32. 33.

9. Aký presný rozdiel naznačil Pavol medzi Dávidom a Svätým? V. 34—37. *...*

poslom bohov... Merkura si predstavovali mladého činného a výmluvného. Preto považovali Pavla za Merkura, „lebo on viedol slovo“.

6. Ako chcel Jupiterov kňaz uctiť návštevníkov svojho mesta? Čo bolo na to pripravené? V. 13.

7. Ako apoštolovia prijali túto poctu? Čo riekol Pavol o sebe a o svojom sprievodcovi? Ako využili tejto príležitosti? V. 14. 15.

Apoštolovia sa snažili týmto modlárom dať poznanie o pravom Bohu Stvoriteľovi a jeho Synovi Spasiteľovi ľudstva. Ich pozornosť obrátili, najmä na predivné skutky stvoriteľskej moci Božej, na slnko, mesiac a hviezdy, na obdivuhodný poriadok Vesmíru a štvoro ročných období, na mohutné zasnežené hory, na vysoké stromy a rozličné iné divy prírody, svedčiacie o schopnostiach a silách, ktoré prevyšujú ľudský rozum. Pavol a Barnabáš takto obrátili myseľ pohanov ku premýšľaniu o veľkom Vládcovi Vesmíru.

8. Akú voľnosť nechával Boh národom v minulosti? Čím dokazoval svoje jestvovanie? Ako pôsobilo svedectvo o pravom Bohu na obyvateľov Lystry? V. 16—18.

Boha môžeme vidieť všade. Svetelné papršky sa lámu v drobných kvapkách vody a tvoria na oblohe dúhu — sú svedkom Božím. Stromy v ovocných záhradách, plné dozrievajúceho ovocia skytajú ľudskému oku smes farieb rozličného druhu a hovoria o veľkej dômyselnosti a umení Stvoriteľa. Dozrievajúce vlniace sa obilie sta zlaté more, je tiež svedectvom o Stvoriteľovi. Ako Boží svedok príženie sa tiež prudká búrka a polaká nič netušiaceho pozemšťana. „Hlas Hospodinov čuješ nad vodami.“ Zalm 29. 3.

9. Kto prišiel, aby prekážal práci apoštolov i v týchto pohanských mestách? Aký to malo vplyv na ve-

rejnú mienku miestnych obyvateľov? Ako vyvrcholilo prenasledovanie v Lystre? V. 19.

10. Ako sa prejavila Božia moc, keď učeníci stáli okolo ukamenovaného apoštola? Kde apoštolovia pokračovali v ceste nasledujúceho dňa? V. 20.

Medzi tými, ktorí sa v Lystre obrátili a videli Pavlovo utrpenie, bol tiež istý mladý muž, ktorý sa neskôr stal vynikajúcim pracovníkom pre Krista a s apoštolom Pavlom zdieľal radosti i ťažkosti priekopníckej práce v mnohých tvrdých poliach. Bol to Timoteus. Keď bol Pavol vyvečený z mesta, bol tento mladý učeník medzi tými, ktorí stáli okolo zdánlivo mŕtveho jeho tela, a potom videli ako vstáva a chváli Boha, že mohol trpieť pre Ježiša Krista.

11. Ktoré mestá navštívili keď odišli z Lystry? Akú službu preukázali novým bratom a sestrám v týchto mestách? Čo im hovorili o ceste do kráľovstva Božieho? V. 21. 22.

12. Ako zorganizovali sbory? Do čieľ ochrany ich odovzdali? V. 23.

To bolo v súhlase s plánom evanjelizácie, lebo všetci veriaci v Kristu mali byť spojení v jednom celku, a Pavol pamätal na to po celý čas svojho učiteľského úradu. Všetkých, ktorí kdekoľvek skrze jeho pôsobenie prijali Krista za svojho Spasiteľa, zorganizoval do sborovej rodiny.

13. Ktorými krajinami ďalej prešli? Kde kázali? Odkiaľ sa plavili do svojho misijného sídla? V. 24—26.

14. O čom vyprávali sboru v Sýrskej Antiochii? Čo zdôraznili? Ako dlho ostali v Antiochii? V. 27. 28.

Aké to bolo krásne misijné shromaždenie, keď Pavol a Barnabáš prišli do Antiochie a celej cirkvi zvestovali, čo Pán skrze nich vykonal a ako na mnohých nových miestach povstali sbory. Ich hlavnou myšlienkou bolo, „že Boh otvoril

pohanom dvere viery". Nechválili sa, nenariekali nad prežitými utrpeniami ani nezmalomyslneli nad stúpajúcim odporom. Do popredia kládli všade prítomnú pomoc Ducha Božieho, zvestovali záchranné posolstvo a radovali sa z nádeje, že v budúcnosti budú môcť rozšíriť misijnú prácu v pohanských zemiach. Všetkých svojich víťazstiev dosiahli vo viere v Ježiša Krista. Vplyv sboru v Antiochii rozšíril sa odteraz i na obrátených pohanov v cudzích poliach.

Čítanie Biblie: Rim. 8. — 1. Kor. 16.

Pod Božím vplyvom.

N. 20. Ján 13, 3—5.	Š. 24. Ef. 4, 26.
P. 21. 1. Mojž. 26, 22.	P. 25. Prísl. 18, 24.
U. 22. 1. Ján 4, 12.	S. 26. Job. 42, 10
S. 23. Prísl. 15, 32.	Z. s. 16, 05.

9. úloha. — 26. novembra 1949.

SHROMAŽDENIE APOŠTOLOV V JERUZALEME.

Úvod: Zvestovanie evanjelia bolo v každej dobe sprevádzané ťažkosťami. V prvokresťanskej cirkvi pôsobily nemalé ťažkosti rozličné falošné učenia, ktoré hlásali určité kresťania zo Židov. Títo Iudia prehlásili židovské zákony a zvyky za časť kresťanskej náuky. Nechceli uznať, že po Kristovej smrti nemaly už tieto symbolické obrady a zvyky žiadny význam. Pavol s Barnabášom stvrávil dlhší čas v antiochskom sbore, kde vznikla otázka, ktorou sa budeme dnes i my zaoberať. Pretože táto ťažkosť medzi bratmi musela byť odstránená, apoštolovia vykonali 500 km dlhú cestu do Jeru-

zalema, aby sa tam spoločne s ostatnými apoštolmi o tom poradili a o veci všestranne uvážili.

1. Ktoré bludné učenie znepokojovalo sbor v Sýrskej Antiochii? Skt. 15, 1.

V dobe, keď sa apoštolovia spoločne s kazateľmi a laickými pracovníkmi vážne usilovali získať mnohé duše pre Krista, podarilo sa niektorým židovským veriacim z Judstva „zo sekty farizejov“ nahodiť otázku, ktorá čoskoro narobila vo sbore mnoho sporov a ťažkostí. Tito zástanci a šíritelia tzv. „judaistického smeru“ tvrdili, že kto chce byť spasený, musí zachovať celý obradný zákon a musí sa dať obrezať.

2. Na čom sa cirkev usniesla, aby odstránila tieto ťažkosti? Čo robil Pavol a Barnabáš cestou do Jeruzalema? V. 2. 3.

Uvažovanie o tejto otázke vyvolalo vo sbore v Antiochii mnoho rôznic a svárov, preto poslali Pavla a Barnabáša a niekoľko iných starších s nimi do Jeruzalema, aby túto záležitosť predložili ostatným apoštolom a starším v materskom sbore v Jeruzaleme. Mali sa tam sísť s delegátmi z rozličných sborov a stými, ktorí prídu do Jeruzalema na nastávajúci sviatok. Zatiaľ mali byť všetky spory odložené stranou, do kiaľ apoštolský sbor v Jeruzaleme nevydá konečné rozhodnutie, ktoré potom mali prijať všetky sbory po celej zemi.

3. Kto prijal vyslancov v Jeruzaleme? Kto vyvolal spor? V. 4—6.

4. Čo pripomenul Peter na začiatku svojej reči? Akou otázkou a akým vyhlásením zakončil? V. 7—11.

5. Kto potom hovoril? O čom svedčili? V. 12.

Pavol a Barnabáš iste vyprávali o svojich skúsenostiach v Antiochii a na cestách. Shromaždení počuli o Elymasovi z ostrova Kypru, ktorý oslepol, lebo sa protivil Slovu Božie-

nu. Dozvedeli sa tiež o mrzákovi z Lystry, ktorý bol zá-
zračne uzdravený a o ostatných „divoch a zázrakoch, ktoré
Boh skrze nich urobil medzi pohanmi“, podrobnosti však o
tom nevieme.

6. Kto bol ďalším rečníkom? Na čie slová sa od-
volával? V. 13. 14.

V liste Galaťanom 1, 19. označuje Pavol tohto Jakuba ako
„brata Pánovho“. Keď Pán Ježiš ešte chodil po zemi, bolo
raz o ňom rečené: „Lebo ani jeho bratia neverili vneho.“ No
keď sledovali jeho život, jeho prácu a smrť, poznali v ňom
svojho Spasiteľa. Jeden z týchto bratov bol teraz predsedom
apoštolského sboru v Jeruzaleme. Bol tak čestný a svedo-
mitý, že dostal priezvisko Spravodlivý. Žiadne slovo neplatilo
tolko ako jeho.

7. Ako smýšľal Jakub o včlenení pohanov do kre-
stánskej cirkvi? Ktorým prorockým slovom to dokazo-
val? V. 15—17; Ámos 9, 11. 12.

Toto miesto Písma ukazuje, že kráľovstvo Božie, na ktoré
Dávid obrazne poukázal, malo znova povstať v Spasiteľovi,
potomku Dávidovom. Preto aj pohania mali mať podiel na
požehnaní kráľovstva Božieho, lebo vzývali vo viere Boha a
úctievali ho, ako to Pavol a Barnabáš vyprávali.

8. Ako sa teda Jakob rozhodol? V. 19.

9. Ktorých štyroch vecí sa mali tiež kresťania z po-
hanov zdržovať? Čo riekol Jakub o knižách Mojžišo-
vých? V. 20. 21.

10. Na čom sa usnieslo shromaždenie, keď prijalo
Jakubovo rozhodnutie? V. 22a.

11. Koho poslali do Sýrskej Antiochie, aby podal
zprávu o výsledku shromaždenia? 22b.

12. Akým spôsobom podali túto presnú zprávu
V. 23.

13. Čo vyniká v tomto dopise? V. 24—29.

Posolstvo veriacim v Antiochii sa dá skrátka shrnúť do týchto bodov: a) pozdrav, b) odôvodnenie listu, c) zmienka o o vyslancoch, d) rozhodnutie, e) zdôraznenie štyroch vecí najmä pre pohanov, f) ukončenie a pozdrav.

14. Ako prijal sbor v Antiochii posolstvo a rozhodnutie? V. 30. 31.

Neboli volaní všetci veriaci, aby hlasovali o tejto otázke. Apoštolovia a starší, vedúci a zodpovední mužovia urobili a oznámili toto usnesenie, ktoré potom prijaly všetky kresťanské sbory.

15. Akú prácu konali Judas a Silas? V. 32.

16. Kde sa neskôr stretávame s každým z týchto poslov? V. 33—35.

17. Aké svetlo vrhá na dnešnú úlohu neskorší spor medzi Petrom a Pavlom? Gal. 2, 11—14.

Čítanie Biblie: 2. Kor. 1 — Ef. 6.

Knieža pokoja a jeho cirkev.

N. 27. Luk. 5, 22.

Š. 1. Jer. 14, 9.

P. 28. Mar. 9, 50

P. 2. 1. Petr. 4, 16.

U. 29. 1. Petr. 3, 10.

S. 3. Ef. 5, 27.

S. 30. Rim. 14, 19

Z. s. 16. 00.

10. úloha. — 3. decembra 1949.

DRUHÁ MISIJNÁ CESTA — PAVOL A SILAS VO FILIPÁCH

Úvod: Cesta zo Sýrskej Antiochie na shromaždenie apoštolov v Jeruzaleme bola v dobe medzi prvou a druhou Pavlovou misijnou cestou. Na druhú misijnú cestu sa Pavol so Si-

lasom vydali zo Sýrskej Antiochie a cestovali peši nebezpečnými cestami cez pohorie Taurus, kde bolo mnoho lupičov a divej zveri, do Eorby, Lystry, Ikonie a ďalej na územie Frygie a Galatska — presnú cestu tu nevieme — do Troady. Z Troady cestovali loďou na ostrov Samotrakia, potom do Neapolisi v rímskej provincii Makedonie. Cesta z Neapolisi do Filip bola asi 15 km dlhá. V Lystre si bol vzal Pavol na miesto Jána Marka, mladého muža Timotea. Tento poznal pravdu ako ovocie Pavlovej práce na prvej misijnej ceste. (1. Tim. 1. 2.) V Troade sa ku Pavlovi pripojil Lukáš „lekár milý“, ktorý pokračoval s nimi na ceste do Makedonie.

1. Čo navrhoval Pavol Barnabášovi, keď nejakú dobu boli v Sýrskej Antiochii? Koho chcel Barnabáš vziať so sebou? Prečo s tým Pavol nechcel súhlasiť? Skt. 15., 36—38.

2. Aký výsledok bol tohto sporu? Kde išli? S kým? V. 39—41.

V skutkách 13. 13 máme zprávu, že Marek opustil apoštolov na prvej misijnej ceste v Pamfylii a vrátil sa do Jeruzalema. Pretože sa týmto Marek vyhol nebezpečenstvám, mal o ňom Pavol nejaký čas nepriaznivý názor, ba až prísne odsudzoval jeho chybu. No Barnabáš zase jeho chovanie omluval neskúsenosťou. Nechcel, aby Marek natrvalo opustil kazateľský úrad, lebo pri ňom videl vlohy schopného a užitočného služobníka Kristovho... Pavol sa neskôr s Markom smieril a prijal ho za spolupracovníka. Barnabášov plyn v prvokresťanskej cirkvi sa zväčša prehliada a vyniká len postava apoštola Pavla. No Barnabáš to bol, ktorý sa ujal Saula a predstavil ho v Jeruzaleme apoštolom, ktorý ho vyhladal v jeho rodisku, v Tarzu a neskôr povolal z jeho samoty v Antiochii a uviedol na cestu k vedúcemu postaveniu. On to bol, ktorý získal Marka pre život užitočnej kresťanskej služby.

Barnabášova práca sa podobá základom pomníka, na ktorých vynikly postavy iných. Bol skromný a mal ten zvláštny dar, že rozumel ľuďom, a hoci nebol azda tak výmluvný ako Pavol alebo Peter, jednako bol v prvokresťanskej cirkvi jednou z dôležitých vedúcich osobností.

3. Ktoré mestá Pavol znova navštívil? Ktorého mladého muža našiel v Lystre? Čo vieme o rodičoch Timoteových? Skt. 16, 1.

Timoteus bol synom pohanského otca a židovskej matky menom Eunika (2. Tim. 1, 5.), narodil sa v Lystre, a keď tam Pavol zavítal druhý raz, už bol členom tamojšieho kresťanského sboru. Pavlovi nahradil Jána Marka a doprevádzal ho na mnohých jeho cestách, súčasne mu dobrou pomocou. V 2. Tim. 3, 15 zjavuje Pavol tajomstvo jeho šlachetného života, ktorý viedol Timoteus už od svojej mladosti, slovami: „že od detinstva znáš sväté písma“.

4. Akú povesť mal Timoteus vo svojom rodnom sbore? Aké opatrenie urobil Pavol, aby sa vyhnul predsudkom v neskoršej práci? V. 2. 3.

Pavol z opatrnosti doporučil Timoteovi, aby sa obrezal, nie že by to bol žiadal Boh, ale aby Židia nemali príčiny k tomu, aby neuznali jeho kazateľský úrad. Pavlova činnosť vyžadovala, aby chodil od mesta k mestu a v rozličných zemiach kázal často i v židovských školách a iných miestach. Keby sa boli Židia dozvedeli, že jeden z jeho spolupracovníkov je neobrezaný, mohlo by to byť na ujmu diela Božieho, lebo Židia boli zaujatí mnohými predsudkami a slepou horlivosťou.

5. Ktoré zásady zdôrazňovali misionári vo sboroch? Ako sa prejavilo požehnanie Ich práce? V. 4. 5.

6. Prečo necestoval Pavol ďalej podľa svojho plánu? Kde nakoniec prišli? V. 6—8.

Za čias apoštola Pavla bola Troada príjemné mesto na brehu nádherného Egejského mora; na náprotivnom brehu bola Makedonia. Počiatky záchranného posolstva na európskej pôde sú krátke a jednoduché, no obsahujú práve najkrajší úsek v dejinách pokroku evanjelia nášho Spasiteľa z azijskej pôdy do Európy, kde zapustilo korené a rástlo, až sa Európa stala strediskom kresťanského života a myslenia. Z Európy preniklo evanjelium do celého sveta. Pavlovo videnie v Troade, výzva, aby išiel do nových zemí k novým národom, je dôležitou udalosťou a rozhodujúcim dátom v dejinách kresťanskej cirkvi.

7. Ako bol Pavlovi a jeho sprievodcom ukázaný ďalší smer cesty? Kadiaľ sa dostali do Makedonie? V. 9—12.

8. Ako začali misionári pracovať vo Filipách? Kto bol prvým ovocím na strome evanjelia v Európe? V. 13. 14.

9. Čo ponúkla Lydia misionárom? V. 15.

10. Na aký spôsob chcel nepriateľ prekaziť dielo Božie vo Filipách? Ako dlho to trvalo? Čo prikázal Pavol istého dňa živému duchu? S akým úspechom? V. 16—18.

11. Prečo teraz pôsobili jej zamestnávateľia apoštolom ťažkosti? Z čoho ich obžalovali pred mestskou radou? V. 19—21.

Apoštolovia nejaký čas znášali tento odpor, ale istého dňa Pavol rozkázal zlému duchu, aby dievča opustil. Ono ihneď umĺklo, čím bolo dokázané, že apoštolovia sú služobníci Boží a že i demon ich za takých uznal opočuvnúc ich príkazu. Len čo bola žena od zlého ducha oslobodená a prišla k vedomiu, ihneď sa roz-

hodla nasledovať Krista. Preto jej páni banovali za strateným ziskom.

12. Na čiej strane stálo množstvo? Čo sa stalo s apoštolmi? V. 22—24.

13. Čo robili Pavol a Silas o poľnoci? Čo sa zrazu stalo? V. 25. 26.

Ostatní väzni s obdivou načúvali, ako sa z hĺbin žalára ozýva modlitba a spev. Strážcovia i väzni pýtali sa navzájom kto sú títo Iudia, ktorí trpia zimou, hlad i bolesti, a jednako sú tak veselí.

14. Prečo sa dozorca žalára zľakol? Čí hlas ho uspokojil? V. 27. 28.

Strážca žalára bol zodpovedný za každého z týchto väzňov.

15. Čo urobil strážnik, keď zistil, že všetci väzni sú na svojom mieste? Čo bolo teraz jeho najdôležitejšou otázkou? Akú odpoveď dostal? V. 29—32.

16. Ako sa choval voči Pavlovi a Silasovi potom? V. 33. 34.

17. Čo bolo rozkázané nasledujúceho rána? Akú námietku urobil Pavol? Aký dojem to vyvolalo? V. 35—38.

18. Ako prišli k apoštolom? Čo od nich žiadali? Koho navštívili, dŕiev než opustili mesto? V. 39. 40.

Čítanie Biblie: Fil. — 1. Tim. 6.

Kristova cirkev.

N. 4. Tit. 2, 14.

P. 5. 1. Tim. 3, 15.

J. 6. 1. Kor. 12, 28.

S. 7. 2. Tim. 1, 6 7.

Š. 8. 1. Petr. 4, 17.

P. 9. 2. Kor. 4, 18.

S. 10. 1. Tes. 5, 5.6.

Z. s. 15. 58.

11. úloha. — 10. decembra 1949.

PAVOL V TESALONIKE A V BEREI

Úvod: Pavol, Sílase a Timoteus sa vydali z Filíp juhozápadným smerom. Amfipolis bolo od brehu vzdialené 53 km. Apollonia potom 48 km odtiaľ. Z Apollonie do Tesaloniky ešte 59 km, takže ich cesta bola dlhá 160 km. Tesalonika bola za čias Pavlových veľkým mestom. Dnes sa menuje Saloniki a je stále početne obývaná.

Keď boli apoštolovia vyhnaní z Tesaloniky, vydali sa do Berey, ležiacej 96 km ďalej na juhozápad.

1. Ktoré dôležité mesto navštívil Pavol so svojimi pomocníkmi, keď opustil Filipy? Skt. 17, 1.

Keď sa voči Pavlovi vo Filipách tak hanežne zachovali, (1. Tes. 2. 2.) odišiel ihneď do Tesaloniky; to bolo vlastne hlavné mesto krajiny a veľkého významu. Tu za tri týždne vykladal z Písma hlavné body svojho posolstva... Jeho námahy i tu mali požehnaný úspech a mnohých získal pre Krista. (1. Tes. 1, 9.).

2. Kde išiel Pavol podľa svojho obyčaja v sobotu? V. 2.

3. Čo bolo jadrom jeho kázne? V. 3.

Pavol obrátil ich pozornosť na starozákonné proroctvá týkajúce sa Spasiteľa. Dekazoval ako sa naplnily v živote a učení Kristovom a zdôraznil, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych a žije, ako to bolo v Písme prorokované.

4. Aký bol viditeľný výsledok zvestovania právd Písma? V. 4.

5. Ako pôsobil úspech apoštolov na zaslepených Židov? Akým spôsobom mu chceli prekaziť ďalšiu prácu? V. 5.

6. Na kom sa chceli pomstiť, keď nenašli Pavla a Sílasa? V. 6.

Jázon bol kresťan zo Židov. Ponúkol svoju osobu i majetok, len aby apoštolovia mohli bez nebezpečenstva ujsť. Zdá sa, že neskôr i on niekoľko rokov cestoval s Pavlom. (Rim. 16. 21.).

7. Prečo obžalovali Jázona? Čo vyčítali Pavlovi a veriacim? V. 7.

Zaloba proti Pavlovi bola povážlivá, lebo podľa nej uienen že porušili verejný poriadok, ale stavali sa tiež proti cisárovi. Títo Iudia nechceli rozumieť, že Ježiš mohol byť kráľom v ich srdci, bez toho, aby bola porušená poslušnosť cisárovi.

8. Aký dojem urobili Židia na ľud a úradníkov mesta? Aký požiadavok bol daný Jázonovi a ostatným? V. 8. 9.

Dať záruku znamená bezpochyby, že musel dať určitú peňažitú sumu, ktorá prepadla, len čo sa misionári dopustili najmenšieho priestupku.

9. Čo ihneď bratla podnikli na ochranu Pavla a Síla? V. 10.

10. Ako sa líšili Iudia v Berei od obyvateľov v Tesalonike? Prečo skúmali Písmo? V. 11.

Berejčania neboli zaujatí predsudkami. Boli ochotní skúmať pravdivosť učenia, ktoré Pavol prinášal... Keby tí, ktorým sú dnes zvestované zrejmé pravdy, podľa príkladu Berejčanov skúmali ich vo svetle Slova Božieho, bol by o mnoho väčší počet tých, ktorí sú verní predpisom Zákona Božieho.

11. Aký bol výsledok ich úprímného štúdia? V. 12.

12. Na aký spôsob chcel nepriateľ i v Berei robiť prekážky? V. 13.

Neveriaci Židia z Tesaloniky, ktorí boli voči apoštolom naplnení žiarlivosťou a nenávisťou, prišli za nimi do Berey, aby i tam robili prekážky dielu Božiemu. Ich dielo sa im síce aj teraz podarilo, no už i tu bol početný kruh tých, ktorí

pravdu prijali. Bratia sa obávali, aby Pavlovi nebolo ublížené, preto ho za doprovodu niekoľkých bratov vyslali do Atén.

13. Aké opatrenie bratia ihneď urobili? Kto ostal naďalej v Berei? V. 14.

14. Ktoré ďalšie mesto bolo cieľom Pavlovej cesty? Aký odkaz priniesli jeho sprievodcovia nazpät do Berei? V. 14.

15. Aké ponaučenie si môžu vziať z toho tí, ktorí dnes zvestujú málo obľúbené pravdy Božie?

Odpoveď: Ak niekto učí pravdy, ktoré nie sú všeobecne uznávané, nemusí strácať odvahy, hoc by ho ani takzvaní kresťania neprijali láskavejšie ako Pavla a Silasa. Bojovníci kríža sa musia vyznačovať bedlivosťou a modlitebným duchom, zmužilosťou a vierou a musia pôsobiť vždy v mene Ježišovom.

12. úloha. — 17. decembra 1949.

Bdelosť.

N. 11. Zach. 4, 6 10.

Š. 15. Ef. 6, 18.

P. 12. Rim. 8, 32

P. 16. 2. Tim. 2, 15.

U. 13. Mar. 11, 24.

S. 17. Mar. 13, 35. 36.

S. 14. Jak. 5, 16.

Z. s. 15. 59.

12. úloha. — 17. decembra 1949.

PAVOL V ATÉNACH.

Úvod: Dnes pôjdeme s Pavlom do Atén, hlavného mesta Grécka a významného strediska literatúry a umenia pre celý svet. Meno tohto mesta je odvodené od bohyně Atény; toto mesto bolo založené 1556 pr. Kr. Mnoho generácií a všetky

vzdelané národy uznaly, že Atény boli duševne vyspelejšie než ony.

Keď musel Pavol pod nátlakom Židov opustiť Tesaloniku i Bereu, zamieril do slávnych Atén. Hovorí sa, že tam bolo viac ako tri tisíce sôch, ktoré boli postavené väčšinou na počtu pohanským bohom. Na istej ulici bola pred každým domom socha Herma, ktorého považovali za posla bohov. Každá brána, každé dvere mali svojho ochranného bôžka. Istý rímsky básnik kedysi posmešne riekol: „V Aténach je viac bohov ako ľudí“.

1. Čo pôsobilo na Pavla, keď čakal na svojich spolupracovníkov? Skt. 17, 16.

Pavol sa v tomto veľkom pohanskom meste cítil osamotený a túžil po spoločensťve a pomoci svojich spolupracovníkov; nemal tu nikoho. Videl tu ťažkosti, zdanlivo neprekonateľné, a zdalo sa, že nebude môcť vniknúť do ľudských srdc

2. Kde zvestoval Pavol v Aténach záchranné poslanstvo? V. 17.

Pavol začal kázať v židovskej synagóge a na preľudnom tržisku hovoril všetkým, ktorí chceli počúvať. Okolo tržnice boli verejné budovy a obchodné domy. Bol tu streisko mesta.

3. S kým sa dostal do rozporu? Ako ho niektorí chceli odbyť? Aký dojem mali ostatní? V. 18.

4. Kde vzali filozofovia apoštola? Čo chceli vedieť? V. 19. 20.

Areopág bol kopec v Aténach, na ktorom stála budova najvyššieho súdu, pomenovaná tým istým menom. Bol tu tiež chrám Marta, boha vojny. Tu sa síšla aténska rada, aby skúmala nové učenie.

Keď filozofovia hovorili s Pavlom nejaký čas na námestí, odviedli ho z tohto hlučného miesta, kde sa tlačily zástupy zvedavcov. Odviedli ho preto hore na Areopág, kde sa schádzaly vznešené osobnosti, poprední politikovia, rečníci a filozofovia. Teraz tu mal vybraných poslucháčov a mohol nerušene hovoriť.

5. Akú vlastnosť mali Atéňania? V. 21.

6. Ako Pavol začal svoju reč na dvore najvyššieho súdu? V. 22.

7. Ktorého nápisu vhodne použil? Aký cieľ malo jeho pozorovanie? V. 23.

Ludia obetovali bohom, aby ich so sebou smierili a aby sa zachránili od nešťastia. Všetkým známym bohom postavili oltáre. Aby azda nejaké božstvo neprehliadli, postavili oltár aj „neznámemu bohu“.

8. Kto je ten Boh, ktorému nevedome slúžili? Kde siaha jeho panstvo? Na čom nie je závislý? V. 24.

V celej Biblii poznávame pravého Boha ako Stvoriteľa neba a zeme.

9. Prečo môže byť pravý Boh bez našej služby? V. 25.

10. Z čoho pochádzajú všetky národy? Čo Im Boh určil? V. 26.

11. Aký má byť Ich životný cieľ? Prečo môže Boha každý poznať? V. 27.

Grécke slovo, ktoré je tu vyjadrené výrazom „nahmatali“, znamená toľko, ako keď slepý hmatom hmatá nejaký predmet.

12. Z čoho je zrejmá naša bezpodmienečná závislosť na Bohu? Kto to z Grékov tiež potvrdzoval? V. 28.

13. Čo teda hovorí Pavol, keď sme božského pôvodu? V. 29.

Deti bývajú obyčajne podobné svojim rodičom. Ak sme dieťkami Božími, je jasné, že Boh nemôže byť nijakým ľudským výrobkom z dreva zo zlata, striebra alebo z kameňa.

14. Čo robí Boh s časom neznámosti? Aká výzva však teraz všetkým zavznieva? V. 30.

Boh prehliadne nevedomosť, ak nie je úmyselná. Boh je tak dobrý a milosrdný, že znáša hriechy ľudí a súčasne sa snaží osvietiť ich myseľ, aby poznali svoj stav a odvrátili sa od svojich zlých, ciest.

15. Prečo majú všetci ľudia robiť pokánie? Čím môžu príspeť na svoju záchranu? (Vierou.) V. 31.

16. Ako pôsobila na niektorých poslucháčov zmlenka o zmŕtvychvstaní? Ako chceli iní odbyť túto otázku? V. 32.

Je pravdepodobné, že apoštol svoju reč úplne neukončil. Dokiaľ im predkladal myšlienkové deje, načúvali, pretože im boli nové, no učenie o zmŕtvychvstaní bolo im cudzie a siahalo im príliš do svedomia.

17. Aký bol výsledok mocnej Pavlovej reči? V. 33. 34.

Na konci svojej reči Pavol zistil, — ako i dnes kazateľ evanjelia — že ich smýšľanie neprípúšťalo jednoduchú pravdu a vieru. Preto musíme veľmi oceniť výsledok jeho námahy.

Čítanie Biblie: 2. Petr. 1 — Zj. 8.

Božie vedenie.

N. 18. Mal. 3, 14.

P. 19. Mal. 3, 10.

U. 20. 3. Molž. 19, 10.

S. 21. Ján 6, 12.

Š. 22. 1. Kor. 14, 40.

P. 23. Zj. 22, 14.

S. 24. 2. Par. 20, 20.

Z. s. 16. 02.

PAVOL V KORINTE — UKONČENIE DRUHEJ MISIJNEJ CESTY

Úvod: Korint bol v prvých storočiach kresťanského veku popredným mestom nielen pre Grécko, lež i pre celý svet. V jeho uliciach sa nachádzali Gréci, Židia, Rimania, ako aj obchodníci z rozličných krajov, ponáhľajúc sa za obchodom alebo za zábavou. Toto veľké obchodné stredisko, ku ktorému bolo so všetkých strán rímskej ríše výhodné spojenie, bolo teraz dôležitým miestom zvestovania Boha a jeho pravdy.

Z Atén do Korintu cestoval Pavol pravdepodobne loďou. Toto obchodné mesto bolo tak mravne skazené, že sa hovorilo: „Špatný ako Korint“. Pavol ostal v Korinte 1½ roka. Potom sa na krátko zdržal v Efezu, navštívil Cezáreu, prišiel do Jeruzalema a odtiaľ sa vrátil do Antiochie, odkiaľ bol vyslaný. Tým bola ukončená jeho druhá misijná cesta.

1. Do ktorého mesta išiel Pavol z Atén? Skt. 18, 1.

2. Koho stretol v Korinte? Prečo opustil Akvila Taliansko? V. 2.

Medzi Židmi, ktorí sa usadili v Korinte boli tiež manželia Akvila a Priscilla, ktorí boli neskôr vernými pracovníkmi pre Krista. Keď sa Pavol s nimi bližšie soznámil, „býval u nich“.

3. Aké remeslo Pavol u nich robil? V. 3.

Vtedy sa kládol dôraz na remeslo. Ježiš bol tesár, Pavol robil stány. Toto remeslo bolo veľmi špatne platené, ale v horúcich krajoch bolo vždy užitočné a potrebné. Stány z hrubého hnedočierneho plátna, ktoré sa tkalo z kozej srsti, boli nepremokavé, ak boli dobre ušité. Pavol bol iste v týchto dňoch bez finančných prostriedkov, preto si touto cestou zarábala na výživu.

4. Čo robil Pavol v sobotu? S kým tu prišiel do styku? V. 4.

5. Kto prišiel čoskoro za ním? Ako to pôsobilo na jeho misijnú činnosť? V. 5.

6. Ktoré vážne slová vyriekol, keď narazil na tuhý odpor? V. 6.

Terminus „protivil sa“ znamená v pôvodnom texte tvrdý odpor. Išlo tu o organizovaný odpor, ktorý rástol tým viac, čím vážnejšie a úspešnejšie Pavol vykonával svoju misijnú prácu.

7. Kde pokračoval Pavol vo svojom kázaní, keď opustil židovskú školu? V. 7.

Pavol odišiel zo školy, no nie z mesta ani z bytu Akvilovho.

8. Ktorá dôležitá osobnosť prijala spolu s inými Korinťanmi evanjelium? V. 8.

Nenávisť Židov voči apoštolom ustavične vzrástala. Ani vtedy, keď bol pokrstený Krispus, neboli títo tvrdohlaví odporcovia presvedčení, ale tým viac zahorkli. Pretože nemohli vyvrátiť slová Pavlových kázní, použili lsti a zlých úskokov. Rúhali sa evanjeliu a menu Ježiša Krista.

9. Ako nadobudo! Pavol novej odvahy k pobytu v Korinte? Ako dlho tu ostal? V. 9—11.

10. K čomu využili Židia príležitosti, keď sa Gallo stal vladárom? V. 12. 13.

Čím väčší bol Pavlov úspech, tým rozhodnejší bol odpor Židov, ktorí ho zavliekli pred nového vladára. Dejiny ho nazývajú „prívetivý Galio“.

11. Ako rozhodol tento spravodlivý muž, bez toho, aby Pavol preriekol slovo? V. 14—16.

Galio bol rozumný muž, ktorý nechcel byť prisluhovačom žiarlivých Židov. Ich farizejská svätosť a samospravodlivosť sa mu protivila, preto nechcel ich obžalobu ani počuť. Keď sa chcel Pavol brániť, naznačil mu Galio, že to vôbec nie je treba.

12. Čo potom urobili Gréci so Sostenom, ktorý sa dostal na miesto obráteného Krispa? Ako dokázal Galio i teraz, že sa mu priečia hádky o učenie? V. 17.

To bolo po prvý raz. čo sa za Pavlovho pôsobenia v Európe postavil zástup na jeho stranu: pred zrakom vládára rozvinula sa silná bitka najprednejších žalobníkov, lež vládár vôbec nezasiahol... Tým dosiahlo kresťanstvo značného víťazstva.

13. Kde cdišiel Pavol z Korintu? Kto išiel s ním? V. 18. 19.

14. O čo prosili Efežania? Prečo nemohol vyhovieť ich prosbe? Čo im však sľúbil? V. 20. 21.

15. Kde sa plavil z Efezu? Ktorý sbor pozdravil? Kde ukončil svoju druhú misijnú cestu? V. 22.

Čítanie Biblie: Zj. 8 — 22.

Vzor, istota a cieľ.

N. 25. Skt. 20, 35

P. 26. 2 Kor. 9, 6

U. 27. Mlch. 3, 8.

S. 28. 1. Tes. 5, 21. 22.

Š. 29. Zj. 3, 21..

P. 30. Fil. 4, 8.

S. 31. Jak. 5, 7.

Z. s. 16. 07.

14. úloha. — 31. decembra 1949.

PAVLOVA TRETIA MISIJNÁ CESTA PAVOL A APOLLO V EFEZU

Úvod: V tejto časti Pisma začíname uvažovať o Pavlovej tretej misijnej ceste, ktorá trvala asi štyri roky. Pavol sa chcel vrátiť z Antiochie do Efezu, ako to bol sľúbil. (Skt. 18, 18—21.) Efezus bolo veľké obchodné mesto v Malej Ázii majúce pol milióna obyvateľov. Bolo známe veľkým chrámom bohyně Diany a jej uctievaním.

1. Ktoré krajiny navštívil apoštol Pavol na začiatku svojej tretej misijnej cesty? Skt. 18, 23.

Pavol nastúpil svoju tretiu misijnú cestu opäť z Antiochie, kde bol vysvätený na kazateľský úrad a kde bol tiež počiatok jeho pôsobenia.

2. Kto a ako pôsobil v Efezu, než tam prišiel Pavol? V. 24, 25.

Apollo uveril na kázanie Jána Krstiteľa a tiež bol od neho samého aj pokrstený. Veril v Pána Ježiša, ale veľmi málo vedel o jeho živote a pôsobení na zemi. Nevedel nič o jeho smrti a vzkriesení, ani o poslaní Svätého Ducha. Bol však veľmi zbehlým v Písme a výmluvným rečníkom. Bol horlivým zvestovateľom toho, čo poznal.

3. Kto ho dokonalejšie soznámil s osobou Ježiša Krista? V. 26.

4. Kde mal túžbu Apollo ísť? Kto mu bol v tom napomoci? Ako poslúžil tamojším bratom? V. 27, 28.

Je pozoruhodné, ako Pavol neskôr potiera rozdvojenie v korintskej cirkvi. Porovnaj 1. Kor. 1, 12, 13; 3, 21—23.

Jeden kazateľ má zriedkakedy všetky vlastnosti a dary, aby postavil Pánovi cirkev dokonalú. Preto Boh strieda kazateľov, aby ak jeden postráda nejakú vlastnosť, doplnil ju druhý.

5. Kde prišiel Pavol, keď sa Apollo zdržoval v Korinte? Koho tam našiel? Skt. 19, 1.

6. Čo ešte nepoznali tí, čo boli vyučení od Jána Krstiteľa? V. 2—4.

7. Čo prijali na dôkaz viery v Pána Ježiša? Ako sa k nim Boh priznal? V. 3—7.

8. O čom a ako dlho učil Pavol v tamojšej škole? V. 8.

9. Prečo volil inú miestnosť pre shromaždenie? Ako dlho a s akým úspechom tam kázal? V. 9, 10.

Táto škola mala mocný vplyv na celé okolie. Ľudia prichádzali do mesta za obchodom alebo za zábavou a mnohí pri tejto príležitosti počuli zvesť evanjelia. Tak sa šírila známosť o Kristu na všetky strany a často i do krajín veľmi vzdialených.

10. Akým zvláštnym spôsobom sa prejavila Božia moc pri pôsobení apoštola Pavla? V. 11, 12.

11. Kto a akým spôsobom chcel túto moc napodobiť? V. 13.

12. Akú zvláštnu skúsenosť urobili títo zaklínači? V. 14—16.

13. Ako zapôsobilo na mnohých toto zneužitie mena Pána Ježiša? V. 17, 18.

V Efezu kvitlo čarodejníctvo a modloslužba.

Mnohí v Efezu, hoc aj uverili v Krista, verili ešte poverám, ba dokonca robili ešte rozličné čary. Táto skúsenosť ich priviedla ku poznaniu vlastného hriechu a ku pravému pokániu.

14. Ako sa pri tom prejavilo ovocie pravého pokánia? V. 18. 19.

Ti, ktorí sa zaoberali týmito márnymi vecmi, po tejto udalosti ihneď spálili všetky čarodejnicke knihy. Tieto knihy boli veľmi drahé, preto ich mohli aj dobre speňažiť, no neurobili tak, lebo nechceli aby obsah týchto kníh otravoval myseľ iných ľudí a odvádzał ich od cesty k večnému životu.

15. Ako sa prejavil výsledok tohto víťazstva na vplyve Slova Božieho? V. 20.

Majiteľ a vydávateľ Náboženská obec adventistov s. d. v Bratislave. Malinovského 24/A. — Zodpovedný zástupca F. Murín.
Tlačila kníhtlačiareň „Grafik“, Bratislava, Jiráskova ul. 7.
Vydané 15. septembra 1949.

Tlačové povolenie vydané a papier pridelený výmerom
Povereníctva informácií a osvety čí. 23237/49-II. zo dňa
5. X. 1949.